

dem, som staa i det konservative Demokrati, og ogsaa for dem, som mere specifikt kalde sig konservative — skønt jeg ikke erkender, at de have mere Ret dertil end vi — staa saaledes, at de ville være vel tjente med at faa en Løsning af dette Spørgsmaal, kan det dog vistnok hævdes, at Demokratiet vil kunne taale mange Stød endnu, ja selv uregelmæssige Bevilningstilstande, skønt vi kun meget lidt ønske det; men at derimod de virkelig konservative Interesser meget vanskeligt ville kunne taale det.

Ordføreren for Forslagsstillerne (C. Hage): Jeg maa først gøre en Undskyldning for, at mine Stemmemedler ere temmelig svage, hvad der vil nøde mig til at tale noget sagtene, end jeg ellers har Ord for at gøre. Dette vil ogsaa kunne undskyldes, at jeg fatter mig i Korthed, hvis der ellers behøves nogen Undskyldning derfor. Jeg tror nemlig ikke, at hvad der er fremkommet her, med Føje kan give Anledning til meget vidtløftige Forhandlinger. Da jeg paa Forslagsstillernes Vegne fremsatte dette Forslag, udtalte jeg, at det skete af den Grund, at der siden i Fjor var kommet en ny Regering, og at det derfor vilde være rigtigt at give denne Regering Lejlighed til at udtale sig om Forslaget. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 12te Valgkreds (Wiinblad) har ment, at det skulde være mindre værdigt for Folketinget at afæske Regeringen en saadan Udtalelse. Jeg kunde give ham Ret deri, hvis det ikke var saa, at for at føre en Grundlovsforandring igennem behøves ikke blot Regeringens Assistance, men endog til en vis Grad dens Initiativ. Over for Forfatningsforandringen har Regeringen ifølge Grundloven en særlig Stilling; og hvis Regeringen ikke selv vil tage Sagen direkte i sin Haand, bliver der ikke noget deraf, hvor meget vi end her i Tinget tale derom. Den ærede Konseilspræsident har da nu benyttet Lejligheden og har udtalt sig om Forslaget; med disse Udtalelser af den ærede Minister har det ærede Medlem for Kallundborg (Krabbe) været forholdsvis vel tilfreds. Mig forekommer det, at Ministerens Udtalelser fortrinnsvis bære Præg af det, som i de senere Aar er blevet anset

for at være den fineste Ministerpolitik, nemlig det, at enhver Udtalelse fra Ministerbordet mere eller mindre nødvendigvis Gælder, naar Meningen skal udfindes. Jeg har hovedsagelig opfattet den ærede Minister saaledes, at han ikke agter at tage denne Sag op til Gennemførelse. Han har kritiseret en Del af Forslagets Bestemmelser; han har tilføjet, at han for sit Vedkommende maa erkende, at han ikke er i Stand til at foreslaa noget andet og bedre; han har betonet, at efter hans Mening er Tiden ikke moden; men han har intet antydnet om, hvornaar eller under hvilke Forudsætninger Tiden formentlig vilde være bedre egnet end nu. Af alt dette kan jeg ikke drage anden Slutning, end at Ministeren, skønt han med en vis Velvilje ser paa Bestræbelserne for at klargøre vore Forfatningsforhold, dog ikke for Tiden er villig til at yde nogen aktiv Bistand til Løsningen. Den ærede Konseilspræsident har under de foregaaende Dages Forhandling paa egne og Ministeriets Vegne meget ivrigt afvist ethvert Spørgsmaal om, hvad der maatte være Ministeriets Program. Han har ikke villet udtale noget om, hvilke Sager han kunde tænke sig, at han og hans Ministre kunde tage op til Gennemførelse. Selv naar den ærede Krigsminister aabner sit Hjerte og udførligt udvikler sine Meninger, er det ikke langt fra at betragtes næsten som en Fornærmelse, at disse hans Udtalelser skulde betegnes som et Program. De maa kun opfattes som henkastede Idéer, Strøtanker, der vel udtrykke Ministerens inderlige personlige Mening, men uden at denne Minister dermed forbinder nogen som helst Tanke om at ville foreslaa, endsigse at ville søge at gennemføre de Foranstaltninger, som han selv anser for nødvendige. Det er overhovedet ikke langt fra, synes det mig, at blive betragtet som krænkende at mene noget som helst om, hvad dette Ministerium vil. Ministeriet vil kun bedømmes efter sine Handlinger. Foreløbig har dog Regeringen endnu ikke haft Lejlighed til at udøve mange Handlinger, og jeg for mit Vedkommende skal derfor ogsaa gerne suspendere enhver Dom over Regeringen. Jeg vil overmaade gerne haabe, at dets Handlinger ville blive mange,